

Sygn. akt VU 1107/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Główczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2014 roku w Legnicy

sprawy z wniosku K. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury

na skutek odwołania K. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 19 kwietnia 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 1107/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 19 kwietnia 2013 r. odmówił K. Ł. prawa do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, że z przedstawionych przez wnioskodawczynię kartotek płacowych wyliczono kwoty opisanych składników wynagrodzenia, które stanowiły podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i wynika, że:

- wskaźnik z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu tj. z lat od 1997 do 1996 r. wynosi 78,84 %,

- wskaźnik z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie renty, tj. z okresu od 01 stycznia 1993 r. do 31 grudnia 2002 r. – wynosi 28,66 %.

Aktualnie obowiązujący wskaźnik, ustalony z 10 lat kalendarzowych, od 01 stycznia 1984 r. do 31 grudnia 1993 r. jest wyższy i wynosi 94,29 %.

W odwołaniu od powyższej decyzji K. Ł. wskazała, że jej emerytura jest zaniżona. Usuwając brak formalny odwołania wnioskodawczyni wskazała, że przedłożyła kartoteki płacowe z lat 1976 – 1997. Odmawiając przeliczenia podstawy

wymiaru emerytury organ rentowy nie wyjaśnił czy wynagrodzenie z załączonych kartotek były wzięte pod uwagę przy przeliczeniu.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, iż kwoty osiągniętych w latach 1976 – 1984 wynagrodzeń ustalił na podstawie przedłożonych kserokopii list płac i kart wynagrodzeń. Nie rozpatrywano przedłożonych kart wynagrodzeń za lata 1985-1997 oraz kart zasiłkowych za lata 1989 – 1997, ponieważ w aktach sprawy znajdują się „Zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu” oraz legitymacja ubezpieczeniowa, stanowiące dokumenty potwierdzające wysokość wynagrodzenia osiąganego w tym okresie. W oparciu o przedłożone dokumenty oraz przyjmując za okresy nieudokumentowanego wynagrodzenia kwoty minimalnego wynagrodzenia, zgodnie z art. 111 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wyliczono wskaźniki wysokości podstawy wymiaru. Z uwagi na to, że żaden wskaźnik nie okazał się wyższy od dotychczasowego, 94,29 % - brak podstaw do przeliczenia emerytury. Wysokość poszczególnych wskaźników wskazano w decyzji, którą należy traktować jako integralną część odpowiedzi na odwołanie.

Uzupełniając braki decyzji organ rentowy w piśmie z dnia 19 lipca 2013 r. wskazał, iż do ustalenia podstawy wymiaru emerytury wnioskodawczyni za okres od 21 października 1965 r. do 1975 r. przyjął kwoty minimalnego wynagrodzenia.
Za:

- 1976 r. przyjęto 13.200 zł (2.573 zł kartoteki + minimalne wynagrodzenie w kwocie 10.627 zł za okres od 01 stycznia do 30 listopada 1976 r.) wpw - 25,69 %,
- 1977 r. – 26.200 zł (kartoteki) wpw 47,51 %,
- 1978 r. – 29.487 zł (27.887 zł kartoteki + minimalne wynagrodzenie w kwocie 1.600 zł za sierpień 1978 r.) wpw = 50,28 %,
- 1979 r. – 41.396 zł (kartoteki) wpw = 64,76 %,
- 1980 r. – 54.082 zł (z legitymacji ubezpieczeniowej) wpw - 74,62 %,
- 1981 r. – 66.399 zł (z legitymacji ubezpieczeniowej) wpw - 71,96 %,
- 1982 r. – 104.652 zł (z legitymacji ubezpieczeniowej) wpw - 74,98 %,
- 1983 r. – 118.522 zł (z legitymacji ubezpieczeniowej) wpw - 68,23 %,
- 1984 r. – 167.654 zł (z legitymacji ubezpieczeniowej) wpw - 82,97 %,
- 1985 r. – 190.231 zł (Rp-7 z 17 lipca 1998 r.) wpw - 79,24 %,
- 1986 r. – 273.740 zł (Rp-7 z 17 lipca 1998 r.) wpw - 94,67 %,
- 1987 r. – 308.899 zł (Rp-7 z 17 lipca 1998 r.) wpw - 88,20 %,
- 1988 r. – 578.774 zł (Rp-7 z 17 lipca 1998 r.) wpw - 90,85 %,
- 1989 r. – 2.875.941 zł (Rp-7 z 17 lipca 1998 r.) wpw - 115,91 %,
- 1990 r. – 129978042 zł (Rp-7 z 17 lipca 1998 r.) wpw - 105,04 %,
- 1991 r. – 21.550.346 zł (Rp-7 z 17 lipca 1998 r.) wpw - 101,46 %,
- 1992 r. – 34.563.640 zł (Rp-7 z 17 lipca 1998 r.) wpw - 98,14 %,
- 1993 r. – 41.428.200 zł (Rp-7 z 17 lipca 1998 r.) wpw - 86,42 %,

- 1994 r. – 45.435.000 zł (z legitymacji ubezpieczeniowej) wpw - 71,06 %,
- 1995 r. – 4.966,94 zł (z legitymacji ubezpieczeniowej) wpw - 57,72 %,
- 1996 r. – 5.529,21 zł (z legitymacji ubezpieczeniowej) wpw - 52,78 %,
- 1997 r. – 2.368,21 zł (z legitymacji ubezpieczeniowej) wpw - 18,58 %.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia z:

- 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, z lat 1977 – 1996 organ rentowy wyliczył na (1576,80 % : 20) 78,84 %,
- z 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych od 1993 r. do 2012 r. poprzedzających bezpośrednio rok, w którym złożono wniosek o przeliczenie ustalony z lat 1993 – 1997 wynosi (286,56 : 10) 28,66 %,
- z 10 lat kalendarzowych od 01 stycznia 1984 r. do 31 grudnia 1993 r., z lat 1984 – 1993 wynosi (942,90 % : 10) 94,29 %.

Ostatecznie swoje żądanie K. Ł. sformułowała w piśmie z dnia 07 listopada 2013 r. Wyraziła przekonanie, że otrzymuje niższą emeryturę niż powinna, co wynika z błędów zawartych w zaświadczeniu o zatrudnieniu Rp-7 z 17 lipca 1998 r. i Rp-7 z 29 maja 2000 r. oraz w legitymacji ubezpieczeniowej. Ubezpieczona przedstawiła różnice wynikające z Rp-7 z 1998 r. i z 2000 r., dotyczące łącznej kwoty wynagrodzenia w latach:

Rp-7 z 1998 r. - Rp-7 z 2000 r.

- 1985 r. 190.231 zł 189.731 zł,
- 1986 r. 273.740 zł 252.843 zł,
- 1989 r. 2.875.941 zł 2.575.672 zł,
- 1990 r. 12.978.042 zł 12.025.042 zł,
- 1991 r. 21.550.346 zł 20.950.346 zł,
- 1992 r. 34.563.640 zł 31.484.920 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

K. Ł. w okresie od 21 października 1965 r. do 31 maja 1997 r. wykonywała w Przedsiębiorstwie (...)w L. S.A. pracę:

- robotnika magazynowego - od 21 października 1965 r. do 03 października 1971 r.,
- konserwiarza - od 04 października 1971 r. do 18 kwietnia 1974 r., z przerwą na urlop wychowawczy od 19 kwietnia 1974 r. do 31 sierpnia 1975 r. i ponownie od 01 września 1975 r. do 23 listopada 1975 r.,
- wędliniarza - od 25 listopada 1975 r. do 29 grudnia 1975 r.,
- robotnika magazynowego - od 30 grudnia 1975 r. do 30 czerwca 1996 r.,
- wytapiacza tłuszczu - od 01 lipca 1996 r. do 31 maja 1997 r.

dowód: świadectwo pracy, k. 11 akt rentowych.

Do złożonego w dniu 05 kwietnia 2002 r. wniosku o emeryturę K. Ł. przedłożyła na druku ZUS Rp-7 zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 17 lipca 1998 r., określające łączne kwoty wynagrodzeń za pracę, za:

- 1985 r. – 190.231 zł,
- 1986 r. – 273.740 zł,
- 1987 r. – 308.899 zł,
- 1988 r. – 578.774 zł,
- 1989 r. – 2.875.941 zł,
- 1990 r. – 12.978.042 zł,
- 1991 r. – 21.550.346 zł,
- 1992 r. – 34.563.640 zł,
- 1993 r. – 41.428.200 zł.

Podstawę wystawienia tego zaświadczenia stanowiły kartoteki wynagrodzeń i karty zasiłkowe.

Za 1984 r. wynagrodzenie wraz ze świadczeniami z ubezpieczenia społecznego wyniosło łącznie 167.654 zł, a za 1994 r. – 45.435.000 zł

dowód: zaświadczenia: k. 16 i 15 akt rentowych.

Decyzją z dnia 30 kwietnia 2002 r. organ rentowy przyznał wnioskodawczyni od 22 maja 2002 r. prawo do emerytury, której podstawę wymiaru ustalono na podstawie wynagrodzenia, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych od stycznia 1984 r. do grudnia 1993 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczono na 94,29 %.

dowód: decyzja z dnia 30 kwietnia 2002 r. z załącznikiem, k. 23 i 22.

W legitymacji ubezpieczeniowej pracodawca potwierdził następujące roczne kwoty wynagrodzeń K. Ł.:

- 1980 r. – 54.082 zł,
- 1981 r. – 66.399 zł,
- 1982 r. – 104.652 zł,
- 1983 r. – 118.522 zł,
- 1984 r. – 167.654 zł,
- 1985 r. – 189.731 zł,
- 1986 r. – 252.843 zł,
- 1987 r. – 308.899 zł,
- 1988 r. – 578.774 zł,
- 1989 r. – 2.575.652 zł,
- 1990 r. – 12.025.042 zł,
- 1991 r. – 20.950.346 zł,

- 1992 r. – 31.484.920 zł,
- 1993 r. – 41.428,200 zł,
- 1994 r. – 45.435.000 zł,
- 1995 r. – 4.866,94 zł,
- 1996 r. – 5.529,21 zł,
- 1997 r. – 2.368,21 zł.

dowód: kserokopia legitymacji ubezpieczeniowej, k. 47 – 55.

We wniosku z dnia 04 kwietnia 2013 r. K. Ł. wniosła o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury. Do wniosku dołączyła uzyskane z archiwum listy płac, kartotek zarobkowych i kart zasiłkowych, określające łączne kwoty wynagrodzeń za:

- grudzień 1976 r. – 2.573 zł,
- 1977 r. – 26.200 zł (we wrześniu urlop bezpłatny oraz brak listy za październik),
- 1978 r. – 28.887 zł,
- 1979 r. – 41.396 zł,
- 1980 r. – 47.950 zł,
- 1981 r. – 56.251 zł,
- 1982 r. – 79.660 zł,
- 1983 r. – 103.481 zł,
- 1984 r. – 116.233 zł.

dowód: wniosek, k. 58,

listy płac, kartoteki zarobkowe i karty zasiłkowe, k. 61.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

K. Ł. ma ustalone prawo do emerytury od maja 2002 r. W związku z jej wnioskiem o ponowne obliczenie wysokości tego świadczenia, na podstawie prawidłowo powołanego przez organ rentowy przepisu art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), wysokość emerytury oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty

- a wskaźnik podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

W realiach rozpoznawanej sprawy istotne dla rozstrzygnięcia są następujące, niesporne fakty:

- K. Ł. pozostawała w stosunku pracy w okresach od 21 października 1965 r. do 18 kwietnia 1974 r. i od 01 września 1975 r. do 31 maja 1997 r. (w czasie od 19 kwietnia 1974 r. do 31 sierpnia 1975 r. korzystała z urlopu wychowawczego),

- emeryturę ubezpieczona pobiera od maja 2002 r.,

- ostatnio wniosek o przeliczenie emerytury wnioskodawczyni złożyła w dniu 04 kwietnia 2013 r.

Powyższe fakty powodują, że stosownie do przepisu art. 111 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wobec w wniosku o przeliczenie podstawę wymiaru emerytury mogą stanowić:

1. ustalona decyzją z dnia 30 kwietnia 2002 r. podstawa wymiaru z kolejnych 10 lat od stycznia 1984 r. do grudnia 1993 r., wraz ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru 94,29 %,

2. podstawa wymiaru w kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury (od stycznia 1993 r. do grudnia 2012 r.), tj. ze względu na trwanie stosunku pracy do 31 maja 1997 r., od stycznia 1993 r. do 31 grudnia 2002 r.,

3. z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu zatrudnienia.

Należało zatem wyjaśnić, czy ustalona w sposób określony w punktach 2 i 3 podstawa wymiaru jest dla ubezpieczonej korzystniejsza od aktualnie obowiązujących podstawy wymiaru z okresu od stycznia 1984 r. do grudnia 1993 r. oraz wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 94,29 %.

Ewidentnie niekorzystna jest wersja ustalona w trybie określonym wyżej, w pkt 2 albowiem do ustalenia wysokości emerytury możliwe jest uwzględnienie jedynie zarobków jakie wnioskodawczyni uzyskała w ostatnich latach jej zatrudnienia od stycznia 1993 r. do końca zatrudnienia, w maju 1997 r.; zaledwie zatem z 3 lat i 5 miesięcy zatrudnienia a pozostałe brakujące do 10 lat kalendarzowych 8 lat i 7 miesięcy, ze względu na brak zarobków, przyjmuje się wartość zerową. Zatem ponad wszelką wątpliwość podstawa wymiaru z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z okresu od stycznia 1993 r. do grudnia 2012 r. oraz ustalony na jej podstawie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie mogą być wyższe od aktualnie obowiązujących podstawy wymiaru oraz wskaźnika wysokości podstawy wymiaru.

W postępowaniu przed organem rentowym K. Ł. przedłożyła:

- na druku ZUS Rp-7 z dnia 17 lipca 1998 r. zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1985 – 1993,

- legitymację ubezpieczeniową z wykazem wynagrodzeń za lata 1980 – 1997,

- listy płac za grudzień 1976 r., 1977 oraz miesiące od stycznia do lipca oraz od września do grudnia 1978 r.,

- kartoteki zarobkowe za lata 1979 – do maja 1997 r.

Ubezpieczona nie udokumentowała natomiast wysokości zarobków jakie uzyskała w okresie od początku zatrudnienia, od października 1965 r. do 1975 r. Udokumentowała zarobki za okres od grudnia 1976 r. do końca maja 1977 r, tj.

za 20 lat kalendarzowych, które organ rentowy uwzględnił do ustalenia podstawy wymiaru z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu zatrudnienia, ustalonych:

- za lata 1977 r. i 1978 r. – na podstawie list płac i organ rentowy uwzględnił zarobki miesięczne w wysokości określonej listami płac,
- za 1979 r. – na podstawie kartoteki zarobkowej; organ rentowy uwzględnił w pełnej wysokości wszystkie wykazane składniki wynagrodzenia,
- za lata 1980 – 1984 – na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej,
- za lata 1985 – 1993 – na podstawie zaświadczenia na druku ZUS Rp-7 z dnia 17 lipca 1989 r.,
- za lata 1994 – 1997- na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej.

Kwoty wynagrodzeń wykazane w legitymacji ubezpieczeniowej za 1980 r., 1981 r., 1982 r., 1983 r., 1984 r. są wyższe od kwot wykazanych za te lata w kartotekach zarobkowych. Jak wynika wprost z adnotacji zawartej w zaświadczeniu Rp-7 z dnia 17 lipca 1998 r., podstawę wystawienia tego zaświadczenia stanowiły kartoteki wynagrodzeń i karty zasiłkowe. Stąd ustalenie podstawy wymiaru na podstawie zarobków wykazanych w wymienionym zaświadczeniu nie budzi wątpliwości.

Jak wynika z pisma organu rentowego z dnia 19 lipca 2013 r., którego ustaleń, szczególnie w świetle treści złożonego w dniu 07 listopada 2013 r. pisma wnioskodawczyni nie kwestionuje, w świetle powyższych rozważań istotnie najbardziej korzystna jest podstawa wymiaru obliczona na podstawie wynagrodzeń z kolejnych 10 lat kalendarzowych, ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru 94,29 %.

Odnosząc się do podniesionych przez wnioskodawczynię argumentów należy wskazać na istotną okoliczność, że K. Ł. dysponowała listami płac, kartotekami zarobkowymi oraz kartami zasiłkowymi, które następnie dołączyła do stanowiącego podstawę wydania zaskarżonej decyzji wniosku. Zobowiązana do wskazania zarzutów w stosunku do ustaleń zaskarżonej decyzji wnioskodawczyni wskazała jedynie na rozbieżności w określeniu wysokości wynagrodzeń wykazanych w zaświadczeniach Rp-7 z 1998 r. i 2000 r. oraz legitymacji ubezpieczeniowej za lata 1985-1986 oraz 1989 – 1992. Porównanie zapisów zawartych w tych zaświadczeniach i legitymacji ubezpieczeniowej wykazuje, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął najkorzystniejsze dla wnioskodawczyni zarobki wykazane w zaświadczeniu z 1998 r. Istotny jest również fakt, że przedłożonego na etapie postępowania odwoławczego Rp-7 z 2000 r. K. Ł. dotychczas nie przedłożyła do akt rentowych. W tych obiektywnych okolicznościach faktycznych ustalenia zaskarżonej decyzji wskazujące na to, że aktualnie obowiązujący wskaźnik ustalony z 10 lat kalendarzowych od stycznia 1984 r. do grudnia 1993 r. nadal jest wyższy od pozostałych możliwych wariantów ustalenia podstawy wymiaru są prawidłowe.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.